

22/5 (F. Sp. 8484, L. Sp. 2309). Om Lovens Ikrafttræden se pag. 155.

Oversigt over Hovedprinciperne i den nye Ordning*).

Offentlighed og Mundtlighed gennemføres i al Retspleje (Grdl. § 74).

Bevisbedømmelsen bliver fri, o: Retten er i at bedømme de tilvejebragte Bevisers Værdi ikke, som nu, bunden eller indskrænket ved Lovregler.

Særlig med Hensyn til den *borgerlige Retspleje*:

„*Forhandlingsmaksimen*“ o: det nu herskende Princip om, at det er Parternes egen Sag at sørge for Sagens Udvikling og Oplysning, er væsentlig modificeret ved den ak-

*) Den nye Lov adskiller sig paa følgende Hovedpunkter fra Proceskommissionens Forslag:

1. Opfyldelsen af Grundlovens Løfteparagraf om »Retsplejens Adskillelse fra Forvaltningen« udskydes. Herved spares de Udgifter, som det vilde medføre, at der skulde være en særskilt Underdommer og Politimester i hver Jurisdiktion, og man bliver i Stand til at bibeholde „den bestaaende og for Befolkningen tilvante Inddeling af Underretskredsene og de nuværende Tingsteder og Retskontorer«.

2. Omraadet for Anvendelsen af »Umiddelbarhedsprincipet« er væsentlig indskrænket. Dette betyder for det første, at Vidner og Syns- og Skøns mænd i Almindelighed, ligesom nu, ville blive afhørte ved Underretten og ved deres Hjemting, ogsaa i Sager, som føres ved Landsret eller for Højesteret. Den dømmende Ret vil altsaa i Reglen kun lære Vidneforklaringerne at kende gennem Oplæsning. Ogsaa i en anden Retning slaas der i Forslaget af paa Umiddelbarhedskravet, nemlig forsaa vidt som alle Sager, der skulle paadømmes af Landsret som første Instans — med Undtagelse af Nævningesager — skulle forberedes ved Underretten saa langt, at de først komme for Landsret, naar de ere saa vidt forberedte (ved Bevisførelse o. s. v.), at de ere modne til mundtlig Procedure og Paadømmelse. Umiddelbarhedsprincipet fastholdes dog fuldt ud i Nævningesager, ligesom der ogsaa i andre Sager under særlige Omstændigheder kan blive Tale om Afhørelse af Vidner m. v. for den dømmende Ret.

3. Lovforslaget gennemfører, for saa vidt angaar Strafferetsplejen, ikke »Anklageprincipet«.